

عنوان مقاله:

آسیب شناسی برنامه های توسعه ایران قبل و بعد از انقلاب و ارائه راهبردهای محوری

محل انتشار:

نشریه آفاق علوم انسانی، دوره 2، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

بتول صیفوری - عضو هیات علمی گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

رامین تقوی - عضو هیات علمی گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اصطلاح توسعه به صورت فراگیر پس از جنگ جهانی دوم مطرح شده است و واژه توسعه در لغت به معنای خروج از «لفاف» است. در قالب نظریه نوسازی، لفاف همان جامعه سنتی و فرهنگ و ارزش های مربوط به آن است که جوامع برای متجدد شدن باید از این مرحله سنتی خارج شوند. برای رسیدن به یک جامعه توسعه یافته باید با برنامه ریزی مناسب و هدفمند؛ راه های رسیدن به توسعه را هموار کرد. برنامه های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، به مجموعه برنامه های میان مدتی گفته می شود که به صورت پنجساله و توسط دولت وقت تنظیم می شود و به تصویب مجلس شورای اسلامی می رسد. در این مقاله برنامه های توسعه ایران قبل و بعد از انقلاب بررسی و آسیب شناسی می شوند و در انتها راهکارهای محوری جهت تحقق برنامه های توسعه ارائه خواهد شد. این مقاله با هدف آسیب شناسی، ارزیابی و تحلیل برنامه های توسعه قبل از انقلاب با روش توصیفی-تحلیلی و از نظر ماهیت گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای- اسنادی استفاده شده است. نتایج به دست آمده از این ارزیابی بیانگر نقاط ضعف و قوت برنامه های توسعه قبل و بعد از انقلاب می باشد.

کلمات کلیدی:

ایران، برنامه توسعه، آسیب شناسی توسعه، راهبرد توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273039>

